

For at styrke Kriminalforsorgens indsats overfor snyd i forbindelse med afsoning iværksættes følgende initiativer:

Kontrol ved indsættelse

1. I indkaldelsen til afsoning fremhæves og skærpes formuleringen om at medbringe billedlegitimation.
2. Kriminalforsorgens institutioner fotograferer alle dømte ved indsættelsen. Billederne opbevares med henblik på eventuel senere kontrol, jf. punkt 3.
3. Kriminalforsorgens institutioner kontrollerer ved enhver indsættelse, om der i sagens akter findes et anvendeligt tidligere fotografi af den pågældende og foretager i så fald sammenligning.
4. Når domfældte møder frem til afsoning uden billedlegitimation eller med utilstrækkelig legitimation, skal der også fremover ske en intensiveret udspørgning af den pågældende på baggrund af bl.a. straffesagens akter.
5. Er der herefter fortsat tvivl om identiteten, sendes fotografiet af den pågældende til politiet (gerningsstedets politikreds) med henblik på identifikation ved sammenligning med et eventuelt fotografi i politiets regi, forevisning for relevante politibetjente mv.
6. Er der fortsat tvivl om den fremmødtes identitet, tages der fingeraftryk af den pågældende. Fingeraftrykket fremsendes til politiets fingeraftryksregister (CFI), med henblik på identifikation. Er det herefter fortsat ikke muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå den pågældendes identitet, overgives sagen til politiet, således at der i politiets regi kan indledes en selvstændig identifikationsprocedure.
7. Identifikationsproceduren i hver enkelt sag dokumenteres på en særlig blanket.

Kontrol under afsoning

Også under afsoningen skal Kriminalforsorgens institutioner foretage en grundig og løbende opfølgning på, om der kan være tale om en falsk afsoner. Institutionerne skal bl.a. være særligt opmærksomme på identitetsspørgsmålet,

1. når der udarbejdes handleplan for afsoningen (for dømte der udstår fængselsstraf på mere end 4 måneder og visse andre grupper), herved særligt i forbindelse med nærmere afdækning af personlige forhold,
2. når der under afsoningen er kontakt til pårørende, f.eks. i forbindelse med kontrol af udgangsadressaten, ved meddelelse af besøgstilladelse og afvikling af besøg,
3. når en indsat modtager påfaldende få besøg af pårørende, uanset at sådanne angiveligt skulle findes,
4. når det virker påfaldende, at en indsat ikke søger udgang til pårørende, og
5. når der i øvrigt under afsoningen f.eks. ved huslejebetaling, kontakt til fagforening, offentlige myndigheder, er kontakt til andre, der kan have et personligt kendskab til pågældende.

Straf

Direktoratet for Kriminalforsorgen orienteres som hidtil, når en falsk afsoner afsløres, og følger i øvrigt op på indsatsen ved løbende drøftelser med de fængsler, hvor problemet kan tænkes at opstå. Justitsministeriet har endvidere anmodet Rigsadvokaten om at overvåge området med henblik på at søge straffen skærpet for personer, der har afsonet for en anden eller forsøgt herpå, og domfældte, der har medvirket hertil, jf. straffelovens § 164, stk. 3, jf. til dels § 21 og § 23.